

Dragoljub M. V. P. - Hegelova lepa ćerka Sofija

Nekih 700 godina pre Hrista je sa Olimpa sišla jedna devojčica. Nije znala da priča i videlo se da još hoda nesigurno. Tamošnji ljudi su znali da je besmrtna, jer sa Olimpa može doći samo Bog ili Božje dete i nisu se čudili što dete sporo raste, jer ako je neko besmrtan sigurno ne izraste za tri nedelje kao miš, ili za godinu dana kao krava.

Detetu su dali ime Sofija. Ljudi kod kojih je rasla su umirali po redu, a Sofija nikako da postane devojka. Jer nije njoj bilo kod svakog prijatno i dovoljno dobro za razvoj. Tako je ona išla od porodice do porodice. Sa jednim grčko-jevrejskim mudracem iz Aleksandrije, Filonom, je stigla u Rim. To je već bilo u vreme boravka Isusa Hrista na Zemlji.

1

Život i njena probirljivost su je odneli u Španiju; kod jednog Arapina po imenu Averroes, koji beše poznatiji kao Ibn Rušd. Sofiji je bilo prijatno kod njega. Ovaj Ibn Rušd beše poznat po tome što je tvrdio da duša ne nadživljava telo, tj. da bez živog mozga nema ni samosvesnosti ljudskog individuuma. Takodje je tvrdio da nisu svi ljudi dovoljno inteligentni da bi shvatili Stanje stvari. Ibn Rušd je godine 1195. pao u nemilost kalifa Yakub al-Mansura i bude proteran u jedan mali grad južno od Cordobe, da bi milost Kalifa zadobio ponovo dve, tri godine kasnije. Zatim Ibn Rušd bude pozvan na Kalifov dvor u Marakešu, gde je 1198. i umro u starosti od 72 godine.

Kad je Ibn Rušd otputovao u Marakeš, Sofija je ostala godinu, dve u Cordobi, a onda se četiri i po veka dosadjivala po manastirima zapadne Evrope i Engleske. U pubertet je ušla tek u 17. veku u Amsterdamu; to je već bilo kod Baruha Spinoze, jednog oštroumnog Jevrejina

teškog i kratkog života. Odatle ode Sofija na dvor kneza izbornika Karla Ludwiga od Pfalza.

Tamo-amo, kod nemačkih mudraca se prijatno osećala, a početkom 19. padne na brigu Nemcu po imenu Georg Wilhelm Friedrich Hegel. Kod njega je Sofija za vrlo kratko vreme stekla punu zrelost. Sama je otad izjavljivala:

„Moj tata je Georg Wilhelm Friedrich Hegel.“

Kad je njen tata 1831. umro Sofija je bila već divna mlada žena. Na tatinom grobu je rekla:

„Moj tata je lepo govorio da Konkretno nije ništa bez Apsolutnog, i obrnuto, što vuče korene još od mog dobrog Baruha, koji je govorio da je „Bog u svemu, te je tako Stvarnost jedna stvar, a ne dve stvari - ne Apsolutno i Konkretno. Na žalost moj tata nije stigao da me usreći objašnjenjem kad je konkretno apsolutno, a kad je apsolutno konkretno.

Kakogod, ja sam kod njega porasla za ljude i sad je do ostalih ljudi da sazrim ljudima kao Apsolutnom u delu sebe kad je ono konkretno čovečanstvo.“

2

Pošto je postala zrela i samostalna nije morala ići kod drugih staratelja, nego je ostala u kući svog tate Georga. Uživala je još nekih 9 godina u pažnji kojom su je okruživali učenici i poštovaoci njenog tate, ali su onda polako počeli da se udaljavaju i od uspomene na njenog tatu i od nje. Sofija je samovala i žudela da stekne muža. Neki Artur Schopenhauer, inače ženomrzac, ju je olajavao i obezvređivao, a neki Karl Marx je pričao o njoj sasvim drugu priču, u odnosu na onu koju je ona stekla kod svog tate.

Otad su mnogi tvrdili da je Sofija njihova kći. Tako su tekle godine; došli su bili sve veći i veći ratovi, pa ljudi nisu mnogo ni marili za Hegelovu ćerku.

Danas, međutim, ima mnogo filozofa, tj. onih koji vole Sofiju i koji tvrde da ona živi s njima, mada to nije istina. Prost narod ne zna kome da veruje. Ipak mnogi prosti ljudi maštaju da budu s njom; makar u društvu, ako već ne nasamo. To su počeli da koriste neki filozofi i da nude Sofiju kao da je kurva. Nakon samozadovoljavanja nad knjigama o Sofiji, jer ona, ipak, ne živi s njima, ovi svodnici Sofije idu od grada do grada i pričaju ljudima kako je Sofija lepa. Tamo gde filozofi nude Sofiju priča se svašta, samo da bi narod ostao zainteresovan za nju, tj. da bi svodnici pokupili novce.

Na kraju takvih marketinških susreta niko i ne pita:

„Gde je Sofija?“

Odnosno niko ne zahteva:

„Pokažite Sofiju.“

3

Žene tu čute jer i ne žele baš mnogo da njihovi muškarci vide prelepu Hegelovu ćerku, a muškarci čute jer su ili homoseksualci, ili impotentni, ili nezreli, ili se upišaju od straha u mogućnosti da nasamo ostanu sa Besmrtnom, pa se onda u sebi pravdaju sa:

„Ah, ko zna sa kim je sve dosad opštila.“

Hegelova lepa ćerka se ove godine udala za jednog prostog Balkanca, jer je shvatila da od današnjih filozofa nema vajde.

4